N°. 2075. **DE TIJD.** 1854.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden ƒ 6.00; *franko* door het geheele Rijk.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 18 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 17 Februarij.

De voorvechters der gemengde school, als men zich wilde laten te vrede stellen door klank van woorden, hebben tamelijk bevredigende verklaringen, om de verontruste gemoederen in slaap te wiegen. De heer Hofstede de Groot, die voor velen het woord voert, levert beschrijvingen van de *algemeene christelijke volksschool*, waarin zelfs de dogmatiek der XII artikelen des geloofs op den voorgrond wordt gesteld. Men moet al zeer twistziek van aard zijn om geen genoegen te nemen met de school, waarin aan kinderen van allerlei gezindte het symbolum der Apostelen wordt geleerd; niet waar? Nogthans als men ziet, hoe dezelfde hoogleeraar, in hetzelfde opstel, de wezenlijk godsdienstige scholen beschrijft als scholen »waar dogmatiek in plaats van godsdienst treedt, kerkgenootschap in plaats van kerk, partijleuzen in plaats van 't Evangelie", dan wordt men onwillekeurig van de vrees bevangen, dat de zoo voor *algemeen-christelijke* scholen bezorgde professor eigenlijk niet voor heeft de regten van de verschillende gezindten te eerbiedigen, maar onder voorwendsel daarvan, *zijne* dogmatiek, *zijn* kerkgenootschap, *zijne* partijleus te bevorderen door middel der openbare staatsschool. De greep zou zeer behendig zijn, als hij niet gekend ware. Maar hoe kan zich de geroemde voorstander van de openbare gemengde school verbeelden, dat men onnoozel genoeg zal zijn, om zich klanken voor zaken te laten geven? De XII artikelen des geloofs, zij zullen deel uitmaken van het verpligt onderwijs op de openbare gemengde Staats-school; dit laat zich hooren en belooft iets in theorie; maar de praktijk? Zal daaraan al dan niet eene verklaring mogen of moeten worden toegevoegd? Of liever, is het te vermijden, dat daaraan door niemand hoegenaamd ooit eenige verklaring worde gegeven? Hoe zal die verklaring zijn? Hoe de dogmatiek, het kerkgenootschap, de partijleus daaruit geweerd? Is dat mogelijk? Dat is zoo onmogelijk, en den hoogleeraar kan zulks niet onbekend zijn, dat zelfs thans, nu alle godsdienstig onderwijs van de openbare gemengde school geweerd wordt, desniettemin volgens de eigene bekentenis van Protestanten, de gemengde school maar al te dikwerf gemaakt wordt tot sekteschool. Maar wat, is dan eigenlijk het streven van het Groninger partijhoofd? Wij hebben 't gezegd, en herhalen 't, geen ander dan om *zijne* onchristelijke dogmatiek, *zijne* onchristelijke partijleus te maken tot de zoogenaamde *algemeen christelijke* leer, die, voor rekening van den Staat, zal worden geleerd aan de gansche jeugd van het land. Van daar dat schelden op dogmatiek; van daar dat ophemelen van *geloof* en *liefde*, die *nota bene* niet met *dogmatiek* bestaanbaar worden geheeten; alhoewel men op het eigen oogenblik verzekert, dat het *geloof* de *wortel* is der *liefde*. Wat dan is *geloof* zonder *dogmatiek?* Kan men gelooven zonder dat er iets zij, *dat* of *waarin* men gelooft? En zoo er iets is, wat of waarin men gelooft, dan is daar immers dogmatiek, veel of weinig, 't komt er voor ons doel niet op aan! Zoo heeft dan de professor, die *geloof* en *liefde* op de openbare gemengde school wil hebben ingeprent, onvermijdelijk eene dogmatiek, die hij wil hebben dat aan alle kinderen zal worden ingeprent! Welk is die dogmatiek? De Groninger leer ongetwijfeld, die, alle christelijke waarheden verwerpende, de christelijke dogmatiek uitscheldt, om eene zekere natuurlijke godsdienst te leeraren, die, in christelijke bewoordingen ingekleed, in der daad met het Christendom in strijd is, en een nieuwerwetsch, hedendaagsch heidendom predikt, waarvan Nederland, wij vertrouwen 't, niet zal believen te zijn gediend.

Met den dag neemt de strijdvoering in den boezem van het Nederlandsch hervormd kerkgenootschap toe en niet zonder weemoed kunnen wij er getuigen van zijn. Ach, of men wist hoe zalig zij is, de rust, welke het bewustzijn van de waarheid te bezitten en in de waarheid te zijn, schenkt! Ach, of men gevoelde welke kracht ter hernieuwing onzer zoo veelzins kranke en ontchristelijkte maatschappij aan dit bewustzijn ontleend wordt! Ach, of men oogen had om te zien en erkennen wilde, dat toch dit godsdienstig standpunt niet het ware kan zijn, het standpunt, waarop men, na driehonderdjarig redetwisten, nog verpligt is strijd te voeren over deze fondamenteele vraag: Welk is ons godsdienstig beginsel? welk is het wezen der godsdienst, die wij belijden? wat hebben wij te gelooven? — Inderdaad, de goddelijke Stichter des Christendoms zou zich wel gebrekkig van zijne taak gekweten hebben, wanneer Hij ons dienaangaande in het onzekere gelaten, en niet op voldingende wijze had uitgemaakt, welke de leer is, die Hij wil dat door alle geslachten en alle natien omhelsd worde, en langs welken weg wij de zekerheid kunnen erlangen, dat de ons verkondigde leer de leer der Waarheid is, die Hij aan de wereld gebragt heeft!

Desniettemin gaat men voort met klimmende hartstogtelijkheid, en niet slechts hier, maar overal waar het Protestantismus vrijelijk zijne natuur kan volgen, zich onderling af te vragen, welke toch het wezen is van zijne godsdienst, wat men toch te gelooven heeft! Welke bespotting en welk hoongelach, wanneer door de eene der beide strijdvoerende partijen Christus als God en als de tweede persoon der H. Drievuldigheid erkend wordt! Doch welke smaadredenen bejegenen weer op hare beurt de konsequente protestantsche partij, wanneer deze volhoudt, krachtens het vrije onderzoek, het regt te hebben den Bijbel volgens hare eigene opvatting te interpreteeren en Christus' Godheid te loochenen en de veronderstelling van het bestaan der H. Drievuldigheid ongerijmd te heeten! Maar, roept, dan weer de andere partij daartegen in, maar dat regt van vrij onderzoek wordt u door ons ontzegd. De Vaderen hebben eenmaal de interpretatie des Bijbels in hunne belijdenisschriften vastgesteld. In die schriften vinden wij wat wij te gelooven hebben. Daaraan moeten wij ons houden. Vrij onderzoek komt niet meer te pas! — Vrij onderzoek, dus herneemt de andere partij, vrij onderzoek zal niet meer te pas komen! Doch dan loochent gij het protestantsch beginsel, dan houdt gij op protestantsch te wezen en stapt gij over op katholieken bodem, met dit onderscheid slechts, dat gij, na, ingevolge het beginsel des vrijen onderzoeks, uit de Katholieke Kerk getreden te zijn, voor menschelijke beslissingen het hoofd buigt, terwijl, daarentegen, de Katholiek zich, in zake des geloofs, verklaart te onderwerpen, niet aan een menschelijk, maar alleen aan een goddelijk gezag. Verzaakt gij het beginsel des vrijen onderzoeks, wees dan opregt; verlaat dan het protestantsch genootschap en word katholiek!"

Ziedaar over welke kardinale punten de strijd, in onze dagen heftiger dan ooit, gevoerd wordt; ziedaar omtrent welke hoofdwaarheden men in het Protestantismus meer dan ooit in 't onzekere blijkt te zijn! Wie zou koel of onverschillig kunnen blijven bij dat schouwspel? Wie niet gaarne dagelijks eene verzuchting uit den grond des harten tot God opzenden, opdat zoo talloos velen, die in dwaling en toch zoo begeerig zijn naar de kennis der Waarheid, door het licht Zijner genade bestraald worden? Geen grootere liefdedienst kunnen wij aan onze afgedwaalde broeders bewijzen; geene treffender wraak kunnen wij nemen over de harde woorden, welke wij nog zoo vaak van hen te verduren hebben.

Intusschen, om billijk te zijn, moet erkend worden dat de strijd, waarvan wij in de bovenstaande regelen gewaagden, niet van vandaag of gisteren is. Hij dagteekent reeds van lang; voor nu vijf en twintig jaren werd hij met kracht hernieuwd in de *Nederlandsche Gedachten*.

Wil men weten, hoe afkeerig de schrijver dier *Gedachten*, schoon Protestant, van het vrije onderzoek is, men leze dan het volgende:

»Zouden wij niet gruwen van het dwaalbegrip, dat in de laatste tijden ook wel voorbedachtelijk werd verspreid alsof het wezen der Reformatie in een onbeperkte vrijheid van onderzoek moest worden gesteld! *Is dit zoo*, dan werd het ondermijnen en omkeeren van Staat en Kerk met regt aan de Hervorming te laste gelegd; dan opende zij het tijdperk van liberalismus, revolutie en ongodisterij; dan waren *Luther* en *Calvijn* de voorloopers van *Voltaire* en *Diderot*; dan heeft Willem I burgerlijke en godsdienstige vrijheid in denzelfden zin als de mannen van 1789 en 1830 bedoeld; dan kan het aan *La Mennais* niet worden betwist: er zal geen rust voor Europa wezen, eer het heillooze woord Protestantismus uitgewischt is. Zonderlinge verwarring, waardoor voorbij gezien wordt dat de vrijheid van onderzoek menschenwerk en *geene Openbaring betreft*. Het Bijbelwoord, door menschelijke toevoegselen en ordonnantiën verduisterd, was bijna onkenbaar en in onbruik geraakt. De Hervorming ontstond die de nevelen verjoeg; en de zon van het Evangelie werd door de volken weêr aanschouwd in haar oorspronkelijken glans."

Dus: de Bijbel mag niet vrij onderzocht worden! Maar waartoe dan de zoogenaamde Hervorming?

Bij de Tweede Kamer is ingekomen een ontwerp van Wet, houdende *veranderingen in de bestraffing van misdrijven*. Het is van den volgenden inhoud:

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben de wenschelijkheid om, in afwachting van een nieuw Strafwetboek, eenige verandering in de straffen, zoo als die tot nog toe wettelijk zijn geregeld, te maken.

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De doodstraf wordt door den scherpregter uitgevoerd op een schavot, door den veroordeelde met eenen strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen.

Art. 13 van het Wetboek van Strafregt wordt afgeschaft.

Art. 2. De straffen van *algemeene verbeurdverklaringen der goederen, den schuldige toebehoorende*, van *het stellen onder bijzonder toezigt der hooge politie*, van *eeuwigdurenden of tijdelijken dwangarbeid* zijn, voor zooverre zij hier te lande nog bestaan, afgeschaft.

De dwangarbeid is en blijft verwangen:

de eeuwigdurende door eene tuchthuisstraf van minstens vijf en hoogstens twintig jaren;

de tijdelijke door eene tuchthuisstraf van minstens vijf en hoogstens vijftien jaren.

Art. 3. De bepaling van art. 2 der wet van 28 Junij 1851 (*Staatsblad* n°. 68) wordt uitgestrekt tot de gevallen, waarin de regter de gevangenisstraf voor twee jaren of minder zoude hebben uitgesproken.

Art. 4. De straf van het brandmerk wordt afgeschaft.

Art. 5. De straf van de kaak, als volgens art. 22 van het Wetboek van Strafregt, de straffen van eeuwigdurenden dwangarbeid, dwangarbeid voor eenen tijd en de tuchthuisstraf (*réclusion*) vooraf gaande, wordt afgeschaft.

Art. 6. Waar de straf van de kaak als op zich zelve staande straf bij het Wetboek van Strafregt is bedreigd, wordt zij vervangen door eene korrektioneele gevangenisstraf van drie tot vijf jaren, en ontzetting van de regten in art. 8 dezer wet vermeld, voor vijf tot tien jaren.

Indien nevens de straf van de kaak geldboete bedreigd is, wordt die met de voormelde straffen toegepast.

Art. 7. De straf van ontzetting van burgerschapsregten (*dégradation civique*) wordt vervangen door eene correctionele gevangenisstraf van één tot drie jaren, met of zonder geldboete van tien tot vijf honderd gulden, en ontzetting van de regten in art. 8 dezer wet vermeld, van vijf tot tien jaren.

Art. 8. De regten, omschreven in art. 42 van het Wetboek van Strafregt, worden vervangen door:

a. het kiesregt;

b. het waarnemen van alle openbare bedieningen of ambten;

c. het zijn van voogd of curator over vreemden;

d. het zijn van voogd of curator over eigen kinderen;

e. het afleggen van getuigenis onder eede in burgerlijke zaken in geval van wraking.

Het wordt den regter overgelaten de ontzetting dier regten, of sommige hunner, al of niet uit te spreken.

De ontzetting van de waarneming van bedieningen of ambten is echter in de gevallen van artt. 6 en 7 dezer wet alleen dan niet verpligtend, wanneer de regter art. 463 van het Wetboek van Strafregt toepast.

Art. 9. Wanneer de beschuldigde, hetzij uit hoofde zijner jonge jaren, hetzij wegens dwangbevel, billijke vrees, verleiding, bekrompenheid van verstand, wegens

het geringe nadeel door de misdaad toegebragt, of andere verzachtende omstandigheden, eene aanmerkelijke vermindering van straf mogt verdienen, kan de tuchthuisstraf van vijf tot twintig jaren door eene korrektionele gevangenis van één jaar minstens, de tuchthuisstraf van vijf tot vijftien jaren door eene korrektionele gevangenis van zes maanden minstens, en de gewone tuchthuisstraf van vijf tot tien jaren door eene korrektionele gevangenis van drie maanden minstens worden vervangen.

Art. 10. Poging tot misdaad wordt gestraft met de straf volgende op die, welke bij de wet tegen de misdaad zelve is bedreigd.

Indien bij de wet tegen de misdaad zelve tuchthuisstraf *(réclusion)* of verbanning is bedreigd, wordt de poging gestraft met eene korrektionele gevangenis van één tot vijf jaren.

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op bijkomende straffen naast de hoofdstraf in het Strafwetboek bedreigd.

Deze straffen worden gelijkelijk op de poging als op de daad zelve toegepast.

Art. 11. De artt. 56, 57 en 58 van het Wetboek van Strafregt zijn afgeschaft.

Indien iemand, na reeds te voren tot eene kriminele straf of tot gevangenisstraf voor den tijd van langer dan een jaar veroordeeld te zijn geweest, andermaal wegens misdaad of wanbedrijf te regt staat, stelt de vroegere veroordeeling eene verzwarende omstandigheid daar, waarop de regter, behoudens de bepalingen van artt. 9 en 18 dezer wet, bij de toepassing der straf acht moet geven.

De regter is zelfs bevoegd de tuchthuis- of gevangenisstraf met een derde te verhoogen.

Art. 12. Het art. 11 is ook toepasselijk na voorafgaande veroordeeling door den militairen strafregter, doch niet anders dan in de gevallen, aangeduid in artt. 1 en 2 der wet van 3 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 20).

Art. 13. De bij het Wetboek van Strafregt bedreigde doodstraf wordt veranderd in de tuchthuisstraf van vijf tot twintig jaren, ten aanzien der misdaden van:

1°. valsche munt;

2°. valschheid, omschreven in art. 139 van het Wetboek van Strafregt;

3°. manslag, voorafgegaan, vergezeld of gevolgd van een wanbedrijf;

4°. kindermoord;

5°. brandstichting, wanneer niet te voorzien was dat eenig menschenleven daardoor in gevaar kon worden gebragt.

Art. 14. Met gevangenisstraf van twee tot vijf jaren worden gestraft.

1°. de gewelddadigheden tegen ambtenaren en agenten, bij art. 230 van het Wetboek van Strafregt vermeld, indien zij slechts bloedstorting, kwetsing of ziekte hebben voortgebragt;

2°. de gewelddadigheden in art. 309 van dat wetboek vermeld;

3°. diefstal op den openbaren weg, zonder geweld of bedreiging;

4°. diefstal met braak, inklimming of valsche sleutels, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijkgesteld;

5°. diefstal bij nacht, door meer dan één persoon, op plaatsen, die niet als bewoonde huizen worden aangemerkt of daarmede gelijkgesteld;

6°. diefstal, vermeld in art. 386, n°. 3, van het Wetboek van Strafregt;

7°. diefstal, vermeld in n°. 4 van hetzelfde art. 386, doch alleen in het geval, dat hij is bedreven door iemand in herbergen opgenomen.

De veroordeelden wegens de diefstallen onder n^{is}. 3 tot en met 7 vermeld, kunnen worden ontzet van de regten in art. 8 opgenoemd, gedurende den tijd van vijf tot tien jaren.

Art. 15. Art. 312 van het Wetboek van Strafregt wordt ingetrokken en de gewelddadigheid jegens wettige of natuurlijke ouders of jegens grootouders als eene verzwarende omstandigheid aangemerkt, waarop de regter, behoudens de bepalingen van artt. 9 en 18 dezer wet, bij de toepassing der straf moet acht geven.

De regter is zelfs bevoegd de tuchthuis- of gevangenisstraf met een derde te verhoogen.

Art. 16. Met de straffen in art. 401 van het Wetboek van Strafregt bedreigd, worden gestraft, diefstallen van gereedschappen van landbouw, oogsten, koren- of graan- stapels of hoopen, die een deel van den oogst uitmaken, in de weiden of op de akkers; steendieverijen in steengroeven en houtdieverijen op verkoopingen; en van visch in de vijvers, vischkommen of bewaarplaatsen van visch.

Art. 17. De poging der misdaden (*crimes*), welke door deze wet correctioneel strafbaar worden en het kenmerk van wanbedrijf erlangen, is even als de volbragte daad strafbaar.

De gevangenisstraf tegen wanbedrijven, in deze wet en in het Strafwetboek bedreigd, wordt echter bij strafbare poging met een derde verminderd.

Art. 18. Het art. 463 van het Wetboek van Strafregt kan worden toegepast, ook dan wanneer de toegebragte schade de 25 francs te boven gaat, of tegen het wanbedrijf in het Strafwetboek slechts enkele geldboete is bedreigd.

Het is ook toepasselijk in de gevallen van artt. 6, 7, 10, 11, 12, 14, 15, 16 en 17 dezer wet.

Art. 19. De ontzetting der regten, bedoeld in art. 8 dezer wet, vangt aan met den dag, waarop de veroordeelde de hem tevens opgelegde gevangenisstraf zal hebben ondergaan, of, wanneer hij slechts tot geldboete is verwezen, met den dag waarop het vonnis kracht van gewijsde verkrijgt.

De tuchthuis- en gevangenisstraf vangt aan, wanneer de veroordeelde zich in hechtenis bevindt, met den dag waarop het vonnis kracht van gewijsde erlangt, of, wanneer hij niet in hechtenis is, met den dag waarop de ten-uitvoer-legging geschiedt.

Voor den veroordeelde echter die, in hechtenis zijnde, in de veroordeeling berust, gaat de tuchthuis- of gevangenisstraf in met den dag der uitspraak, niettegenstaande hooger beroep of voorziening in cassatie van het openbaar ministerie, en welke ook daarvan de uitslag moge zijn.

Dit laatste is mede het geval, indien op het beroep of de voorziening van den veroordeelde de opgelegde straf is verminderd.

Art. 20. De vernietiging of onbruikbaarmaking van werktuigen of andere voorwerpen, vervaardigd of geschikt gemaakt tot het plegen van een misdrijf, kan in het vonnis van veroordeeling worden gelast.

Art. 21. De bij artt. 205, 206 en 207 van de algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad*, n° 38) bedreigde straf van tentoonstelling op een schavot wordt afgeschaft, en vervalt alzoo het *eerste lid* van art. 247 dierzelfde wet.

Art. 22. De Souvereine besluiten van 11 Dec. 1813 (*Staatsblad* n°. 10), 9 Sept. 1814 n°. 35 (*Journal officiel de la Belgique* n°. 87) en 20 Jan. 1815 n°. $^{16}/_{1026}$ (*Journal officiel de la Belgique* n°. 118) alsmede het art. 509 van het Wetboek van Strafvordering zijn afgeschaft.

Overgangsbepaling.

De tegenwoordige wet is van toepassing ook ten aanzien der misdrijven vóór haar in werking treden gepleegd.

De regtsgedingen, waarin de artt. 6, 7, 10, 14, 15 16, 17 en 21 dezer wet toepasselijk zijn, en welke bij haar in werking treden krachtens arrest van teregtstelling naar de openbare teregtzitting van een provinciaal geregtshof verwezen zijn, worden aldaar in eersten en hoogsten aanleg beslist.

Lasten en bevelen enz.

De *Memorie van Toelichting* voegt daarbij de volgende bemerkingen:

Het is eene erkende waarheid dat de strafwetgeving te wenschen overlaat. Nog steeds is hier van kracht de Fransche Code Pénal, die niet van gebreken is vrij te pleiten. Wel is de gestrengheid van dit wetboek eenigermate gelenigd door het Vorstelijk besluit van 11 December 1813 (*Staatsblad* n°. 10), doch daarbij zijn straffen bedreigd, die met de zeden en gewoonten van onzen tijd in strijd zijn. Het gevolg hiervan is, dat de bij arresten van de provinciale geregtshoven volgens de bestaande wetten opgelegde kriminele straffen bijna altijd bij wege van gratie moeten gewijzigd worden, en dat hetgeen uitzondering moest zijn, regel is geworden.

Geen wonder dan ook, dat meermalen pogingen zijn aangewend om een nieuw strafwetboek daar te stellen, en dat de Regering wenscht in dit deel der wetgeving verbetering aan te brengen. Het heeft een onderwerp van rijpe overweging bij haar uitgemaakt, of zij aan het oordeel der Vertegenwoordiging een geheel nieuw Strafwetboek zou aanbieden, dan wel zich voorloopig bepalen zou tot het voordragen van eenige wijzigingen.

Het valt niet te ontkennen, dat eene zoogenaamde eindregeling velen wenschelijk zal toeschijnen, maar de Regering acht daartoe het oogenblik niet geschikt.

De ondervinding heeft sedert eenige jaren wel geleerd, dat sommige straffen, welke men vroeger voor onmisbaar hield, zonder gevaar uit de strafwetgeving kunnen verdwijnen; maar of men hierin verder kan gaan, daaromtrent is men nog niet op die hoogte, dat thans gestelde regelen vastheid en duurzaamheid zouden hebben.

Zoo ook is in het gevangenisstelsel eene wijziging gebragt, waardoor er eene tweeledige gevangenisstraf is ontstaan.

Wettelijk is het thans wel uitgemaakt dat de afzonderlijke opsluiting als eene op zich zelve staande straf is te beschouwen, maar of dat stelsel goed zal werken, is nog onbeslist.

Daarenboven meende men nog zeer onlangs, dat die afzonderlijke opsluiting zich over eene groote tijdsruimte konde uitstrekken en in hare volle uitgestrektheid op voor langen tijd veroordeelden konde worden toegepast. Bijna algemeen is men daarvan teruggekomen, en men mag het als een geluk beschouwen, dat niet door eene spoedige eindregeling eene langdurige eenzame opsluiting in onze wetgeving is opgenomen.

Langzaam en met groote omzigtigheid zal men moeten nagaan hoever men met de toepassing dezer straf kan gaan; het pleit is nog niet beslist.

Maar er is meer: met de steeds klimmende ontwikkeling der maatschappij en de versnelde middelen van verkeer en mededeeling, zijn sommige misdaden hoogst zeldzaam geworden; andere, gelukkig van minder zwaren aard, zijn toegenomen; zelfs zijn er ontstaan, welke men bevorens, immers onder dien vorm, niet kende. Hij, die thans een Strafwetboek wil maken, kan niet volstaan met het spoor van vroegere theorien te volgen; hij moet scheppen, en daar de ontwikkeling, waarop hier is gewezen, nog slechts in de geboorte is, zal hetgeen heden is geschapen, morgen onvoldoende of ondoeltreffend zijn.

In dezen toestand is het raadzaam wettiglijk slechts datgene te bestendigen, wat de ondervinding geleerd heeft dat daarvoor vatbaar is, en zich nog niet te wagen aan het daarstellen van een geheel nieuw stelsel van strafregt. De tegenwoordige voordragt is een *eerste* stap op dezen weg. Deze stap strekt alleen tot wijziging en matiging van eenige nog in de wet geschreven straffen, waarvan de ondervinding heeft geleerd, dat zij niet, of niet in die mate, noodzakelijk zijn.

Het spreekt van zelf, dat de grenzen van zoodanige wet zeer moeijelijk zijn te bepalen; dat anderen die verder zullen willen uitbreiden; dat velen ook zouden willen doordringen in de omschrijving der misdaden en wanbedrijven; — maar dit alles ligt voor het oogenblik niet in de bedoeling der Regering; zij wil slechts voorzien in datgene, wat door vele practische mannen als eene behoefte wordt beschouwd. Zij doet, zoo als gezegd is, eenen eersten stap en vraagt eene afzonderlijke beoordeeling daarvan.

Daar reeds vele bepalingen van het Souverein besluit van 11 December 1813 door de invoering van de regterlijke organisatie in 1838 zijn vervallen, heeft de Regering gemeend de geheele intrekking van dit besluit te moeten voorstellen.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden ochtend ten elf ure eene zitting gehouden.

Tot hiertoe is er, ten aanzien van de bevorderingen bij het leger in hoogere rangen, nog niets met zekerheid bekend. Dat zulks later zal plaats hebben, behoort niet tot de onmogelijkheden.

Z. M. heeft benoemd tot burgemeester der gemeente Winschoten, den heer G. A. Venema, en tot schoolopziener in de tweede afdeeling van het vijfde distrikt der provincie Groningen, den heer Mr. G. Diephuis.

De minister van Buitenlandsche Zaken, *ad interim* minister van Finantiën, heeft bekend gemaakt, dat de rentebetaling op het Grootboek der 3 % Nationale Schuld zal geschieden op de bureaux van het Grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam, en wel alleenlijk over het halfjaar, verschijnende 1°. Maart 1854, van Woensdag den 1 tot en met Vrijdag den 10 dier maand, en vervolgens over al de nog verschuldigde halfjaren, op alle werkdagen (met uitzondering van den Zaturdag) van Maandag den 13 Maart tot en met den 15 Julij daaraanvolgende. Tevens worden, overeenkomstig art. 19 van het koninklijk besluit dd. 18 Mei 1818 (*Staatsblad* n°. 21) voor de *tiende* of *laatste* maal opgeroepen de nog niet opgekomen regthebbenden op de renten over het halfjaar, verschenen geweest op 1°. September 1849.

De kommissie tot regeling eener Tentoonstelling van Drentsche oudheden, bij gelegenheid van het in Junij a. s. te Assen te houden IXe landhuishoudkundig kongres, heeft alle bezitters van oudheden uitgenoodigd, om haar voor die tentoonstelling gedurende den tijd van 't kongres hunne oudheidkundige voorwerpen, tot dit wetenschappelijk doel, ter leen af te staan.

Vertrouwende, dat ieder het eigenaardig belang der zaak genoegzaam zal beseffen, verzoekt zij met bescheidenheid, dat ieder bezitter van eenig oudheidkundig voorwerp zich bij een der leden van de kommissie aanmelde, bij wie ook des verlangd wordende, alle nadere inlichtingen zijn te bekomen.

Met leedwezen vernemen wij, dat dezelfde raadselachtige ziekte, welke voor nagenoeg zes jaren zich voor het eerst onder de roofdieren in den Zoölogischen Tuin alhier vertoonde en van tijd tot tijd de schoonste exemplaren uit de verzameling wegraapte, ook den fraaijen leeuw getroffen heeft, welke het sieraad onzer diergaarde uitmaakte. Ofschoon het ons bekend is, dat dergelijke rampen meermalen ook de menageriën in Engeland en Frankrijk troffen, waar soms vijf, zes, ja acht leeuwen in een jaarkring stierven, zoo waren hiervoor echter ook andere en verschillende oorzaken aan te wijzen. Wij vragen echter: is deze ziekte, waarvan de verschijnselen en uitwerking zich op de meeste individuen in denzelfden kwaadaardigen vorm heeft vertoond, aan overvoeding, gebrek aan lucht, of wel aan den moerassigen grond toe te schrijven? Gaarne laten wij de beantwoording dezer vragen aan het juister oordeel der geleerden over, die zich met de waarneming der ziekte zelve of met de lijkschou

ving der slagtoffers er van bezig hielden; maar gelooven te mogen onderstellen, dat een goed ingerigt lokaal, waarvan doorstrooming van versche lucht, zonder togt, de hoofdvereischte is, als hoofdvoorwaarde mag worden beschouwd, tot het onderhoud eener verzameling van vleesch-etende dieren. (*Hbl.*)

Men schrijft uit Oudenaerde: Ll. Zondag, eenige minuten over negen uur des ochtends, is de huisvrouw van Franciscus Pede, landbouwer te Leupeghem, Virginie Delcroix genoemd en veertig jaren oud, in hare landhoeve vermoord geworden, terwijl haar man en al de dienstboden ter hoogmis waren. De misdaad is gepleegd in eene op de plaats het uitzigt hebbende kamer, waar vrouw Pede zich met haar kindje bevond. Bezijden het lijk heeft men een van bloed druipend hakmes gevonden waarmede de moordenaars haar bij meer andere, eene diepe wonde aan het achterhoofd en eene boven het regteroog hebben toegebragt.

De geregtelijke magt heeft zich ter plaatse der misdaad begeven en de gendarmerie is ter opsporing des daders gezonden, die uit eene kast eene som van 1000 franken hebben geroofd.

Men leest in de tweede editie van het *Handelsblad:* (*Per Telegraaf*). KONSTANTINOPEL, 6 Febr. De Russen hebben in Azië een aanval op Tschefketil beproefd, doch zijn met verlies teruggeslagen.

Een transport Turksche troepen, aan welker hoofd twee Poolsche bevelhebbers geplaatst waren, zijn te Trebizonde geland.

ATHENE, Vrijdag 10 Febr. De opstand in Epirus is nog verre van gedempt te zijn, en dreigt zelfs vorderingen te maken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 Febr. De *Patrie* heeft eene officieele waarschuwing ontvangen, ter oorzake van het verspreiden der valsche tijding dat er reeds een antwoord van den Czaar was ingekomen op den brief van keizer Napoleon. De *Moniteur* heeft van zijn kant die tijding op de stelligste wijze gelogenstraft. Het antwoord van den Czaar wordt evenwel iederen dag te gemoet gezien, en men houdt het er voor dat het ongunstig zal wezen.

— Het Fransche eskader van den Oceaan heeft zich niet naar Toulon maar naar Algiers begeven. De bestemming van dit eskader is om te Algiers eene devisie van het Afrikaansche leger, sterk 12,000 man, in te nemen, en vervolgens naar Toulon te zeilen, waar het een Engelsch eskader zal ontmoeten, 'twelk 30,000 man Fransche troepen aan boord zal nemen.

— Al de schepen van het Turksch-Egyptische eskader zijn tegen den 20 dezer bijeengeroepen, waarschijnlijk om onder bedekking van eenige schepen der vereenigde eskaders, de Zwarte zee op te zeilen. Op het oogenblik bevonden zich in die zee van de schepen der vereenigde eskaders, slechts twee Fransche en twee Engelsche stoomfregatten.

— Men verzekert dat er aan den Divan een ontwerp is aangeboden, dat betrekking zou hebben op het vrijlaten der Christenen van de krijgsdienst. Ook wil men, dat, na de ontdekking der zamenzwering, door de Grieken in de staten des Sultans bewerkt, het Fransche gouvernement eene zeer krachtige nota zou hebben doen toekomen aan het bewind van koning Otto.

Uit Koppenhagen wordt verzekerd, dat de Czaar in den beginne op de nota, waarbij hem kennis gegeven werd van de onzijdigheid, welke Denemarken en Zweden wenschen te volgen, een vrij onverschillig antwoord heeft gegeven, doch later zich wel niet heeft aangekant tegen de onzijdigheid, maar wel tegen de wijze, waarop men die meent aan den dag te zullen leggen.

ENGELAND.

LONDEN, 15 Februarij. Lord John Russell heeft de bij het Parlement ingediende reform-bill toegelicht, en na gewezen te hebben op wat er reeds gedaan was, aangetoond wat er nu nog te doen stond. Hij zeide:

Schoon onder den indruk der reform-bill er eene opheffing van talrijke elektorale bevoegdheden heeft plaats gehad, bestaan er niettemin burgten, die leden in het Parlement zenden, hoewel het cijfer hunner bevolking hun daartoe het regt niet geeft. Ik wil intusschen niet dat men veronderstelle, het mijne bedoeling zij, er in zeker opzigt, een gelijk getal kiezers in die plaatsen moeten zijn, welke leden in de kamer der Gemeenten zenden; immers 't is niet mijne meening, dat men alzoo eene behoorlijke vertegenwoordiging zou verkrijgen, terwijl van den anderen kant, de aanwending van het matigend beginsel gansch verloren zou zijn.

Ik zou ten aanzien der burgten voorstellen, aan negen-en-twintig er van het kiesregt te ontnemen, of aan die, welke minder dan 300 kiezers of meer tellen, maar waarvan de bevolking zich niet boven de 5000 zielen verheft; ik zou verder aan drie en dertig andere burgten, die minder dan 500 kiezers of 10,000 inwoners tellen, een lid ontnemen. Naar mijn oordeel heeft de reform-bill eene te groote strekking om het land in twee tegenovergestelde kampen te verdeelen, als die der bezitting en des handels. Wat meer is, men heeft met veel reden doen bemerken, dat de minderheid regt had vertegenwoordigd te worden. Is er voorwaar, eene onregtvaardigere gesteldheid dan die der burgers, welke, ecnerzijds bij duizenden geteld wordende, van de vertegenwoordiging worden uitgesloten door eene nietsbeteekenende meerderheid, welke de zetels van het Parlement aan hare tegenstanders geeft?

Ik stel voor de provincie West-Riding te nemen, die 800,000 inwoners telt, behalve die der vertegenwoordigd wordende steden, alsmede South-Lancashire, met eene bevolking van 500,000 zielen. Ik zou die graafschappen verdeelen en aan elke afdeeling drie leden geven. Ik zou één lid toevoegen aan elk graafschap en elke stad van meer dan 100,000 inwoners. Die graafschappen en steden zouden slechts twee kandidaten mogen kiezen, zoodat de minderheid, bestaande in twee vijfden van het kiezers-ligchaam, een vertegenwoordiger zou kunnen hebben. Ik zou vier leden meer aan Yorkshire, vier aan Lancashire en acht en dertig aan de andere graafschappen geven. Er zijn negen steden die meer dan 100,000 inwoners bezitten, zonder de metropolitaanburgten te rekenen, welke men moet beschouwen als een gedeelte uitmakende eener groote stad; aan Southwark zou intusschen een lid meer worden gegeven. In alles alzoo 55 nieuwe leden.

De drie steden, Birkenhead, Staleybridge en Burnley, met eene bevolking van meer dan 20,000 inwoners, zouden elk één vertegenwoordiger hebben; Kensington en Chelsea zouden te zamen één burgt met twee vertegenwoordigers vormen. Ik zou voorstellen aan het kollegie van advokaten het kiesregt te geven (schaterend gelach). Geëerde leden mogen gelooven dat zij reeds genoeg regtsgeleerden hebben (levendige toejuiching); ik meen echter, dat de verkiezing van twee regtsgeleerden aan de Kamer voordeelig zou zijn. Ik stel voor, uit de universiteit van Londen een vertegenwoordiger te nemen. Er is voorgesteld eenige elektorale voorregten ten gevalle der graafschappen en steden te scheppen, op grond: 1°. op een traktement van 100 £ voor elke openbare of bijzondere bediening, betaalbaar elk half jaar of alle drie maanden, en niet als weekloon; 2°. op koupons van 10 £ jaarlijks, op de fondsen, op de aktiën der bank of de Oost-Indische Kompagnie; 3°. op de jaarlijksche betaling van 40 £, hetzij in *income tax*, hetzij in direkte belasting; 4°. zou men lid van eene of [illegible] moeten zijn; 5°. men zou gedurende drie jaren 50 £ in een spaarkas belegd moeten hebben.

Ten aanzien der graafschappen en burgten, men heeft geene groote vermeerdering voorgesteld van het getal graafschappen en steden die vertegenwoordigers zenden. Wat de graafschappen betreft, er is voorgesteld dat de eigenaars van huizen à 10 pond sterling, voor het graafschap eene stem zouden hebben, mits het huis de waarde van 5 pond sterling in een jaar hebbe.

Daar de voorgestelde veranderingen zes en veertig leden aan de vertegenwoordiging van het graafschap zouden toevoegen, indien de eigenaars van huizen à 10 pond sterling in het kiezersligchaam begrepen worden, zal ik doen bemerken, dat hierdoor een groot en heilzaam zamensmelting van belangen zou ontstaan.

Wat betreft de elektorale bevoegdheid der burgten, mij dunkt dat, tot bazis 10 pond sterling op zulk eene volstrekte wijze als in 1831 te nemen, men niet genoegzaam heeft voorzien in de toelating der arbeidende klassen; en in aanmerking nemende den aard dier klassen, en hoeveel de rijkdom des lands er van afhangt, meen ik, dat men de deur wijder moet open zetten, dan men toen gedaan heeft. Ik aarzel niet, te zeggen dat de uitbreiding van het kiesregt, gelijk ik vroeger heb voorgesteld, tot aan de huiseigenaars à 5 pond sterling, niet te laag gesteld is. Maar wijl dat voorstel tot ernstige tegenkantingen heeft aanleiding gegeven, heeft het gouvernement de voorschrevene beperking aangenomen in een bill, twee jaren geleden uitgegeven, en voorgesteld dat alle personen boven 6 pond sterling jaarlijks getaxeerd, behoudens de voorwaarde der burgerlijke bepaling eens twee en een halfjarig verblijf, zouden worden ingeschreven op het register, hetgeen het stemregt zou uitstrekken tot de werklieden en tot hen die zich het meest onderscheiden door hun goed gedrag en bekwaamheden. Er is bovendien voorgesteld, van de verpligting af te zien om de *taxen* en imposten te betalen vóór de stemming en om het register der stemmers beslissend te maken. Men heeft eene andere hoogst belangrijke verandering op het oog gehad?

Na verschillende veranderingen, nog in de parlementaire vertegenwoordiging in te voeren, gerekapituleerd te hebben, geeft Lord John Russell de opgave der burgten, graafschappen en graafschaps-afdeelingen, welke in de verschillende cedullen of aan de bill gehechte tabellen begrepen zijn; zijne rede eindigende, drukt hij zijne overtuiging uit, dat die drie veranderingen de strekking hebben om de gebreken te herstellen, die vroeg of laat moeten verbeterd worden, dat zij de vertegenwoordiging op eene breedere bazis zullen doen rusten, terwijl zij terzelver tijd zouden strekken ter versterking en ter instandhouding onzer instellingen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 11 Februarij. Men leest in de *Preussische Correspondenz:*

»Indien wij nog onlangs, met opzigt tot den Russisch-Turkschen twist, tegen de voorbarige bezorgdheid opkwamen, die een ontmoedigenden invloed op de handelswereld uitoefende, dan deden wij dit met het oog op de destijds hangende onderhandelingen en in de verwachting, dat de gematigdheid der op het slagveld en op het diplomatische gebied strijdende partijen met de bemiddelende pogingen tot herstel van eenen eervollen vrede hand in hand zoude gaan. De inmiddels voorgevallen gebeurtenissen hebben intusschen de Oostersche aangelegenheden zulk eene wending doen nemen, dat onze hoop begint te verflaauwen. Wij zouden het hoofdzakelijk door een incident veroorzaakt afbreken der diplomatieke betrekkingen tusschen Rusland en de Westersche mogendheden, niet als voorbode van een onvermijdelijk konflikt beschouwen, indien niet het gelijktijdig uit St. Petersburg ontvangen antwoord op de jongste door de Weener konferentie aanbevolen voorstellen van schikking, ook de laatste poging der vereenigde Europeesche diplomatie tot vereffening der eigenlijke twistvraag verijdeld had.

Wij hebben wel allen grond om te mogen blijven hopen, dat de in het Oosten ontstane oorlog de grenzen van zijn tegenwoordig tooneel niet zal overschrijden; maar wij begrijpen, dat thans alle pogingen tot bemiddeling vruchteloos moeten blijven, zoolang de gebeurtenissen niet tot een keerpunt gekomen zijn, van hetwelk men een nieuwen grondslag voor de onderhandelingen zal kunnen bereiken. In elk geval achten wij het pligt, ongegronde geruchten aangaande nieuwe voorstellen van schikking der Weener konferentie of der Duitsche groote mogendheden te wederleggen, dewijl zij geschikt zijn om de openbare meening op een dwaalspoor te brengen en nopens het ernstige van den toestand te misleiden.

De Weener konferentie moet thans, nadat zij gezien heeft hoe onmogelijk het is de Russische eischen met de Turksche aanbiedingen overeen te brengen, noodzakelijk tot de overtuiging gekomen zijn, dat de tegenwoordige gesteldheid van zaken de voortzetting van hare pogingen niet gedoogt. Zij is buiten staat om een nieuw voorstel van schikking aan Rusland te doen, vermits zij door de Porte niet tot het aanbieden van nieuwe konsessiën gemagtigd en waarschijnlijk niet genegen is, om eenigen dwang tegen de Porte uit te oefenen.

»Wat de Duitsche groote mogendheden betreft, deze hebben zich tot hiertoe opregtelijk aan elke poging aangesloten, welke het tot stand brengen eener billijke schikking ten doel had; en juist de zamenwerking van Oostenrijk en Pruissen met de Westersche mogendheden kon aan het Russische hof ten waarborg zijn, dat voor zijne belangen bij de gemeenschappelijke beraadslagingen en derzelver resultaten door bevriende mogendheden gezorgd wierd.

Indien in weerwil daarvan het werk des vredes niet tot stand is gekomen, dan schiet voor dezen laatsten, onzes erachtens, niets anders over, dan aan de gebeurtenissen haren loop te laten, tot dat het oogenblik voor verdere besluiten zal gekomen zijn. Zeker is het, dat Pruissen zich voor het oogenblik niet genoopt gevoelt, om den draad der onderhandelingen zonder uitzigt op goed gevolg wederom op te vatten, en dat wij om die reden ten volle geregtigd zijn, om aan het door Fransche dagbladen verspreide gerucht aangaande nieuwe gemeenschappelijke voorstellen tot bemiddeling van den kant der groote Duitsche regeringen, alle geloof te weigeren."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 17 Februarij.

BEVALLEN (15 Febr.): J. C. P T. Gül her, geb. Tinne, D. — (16 Febr.): J. C. Zirks, geb. Kersting, dooden Z.

OVERLEDEN (12 Febr.): J. F. T. Zeitz, 27 j. - J. Smith, 11 m. — (14 Febr.): S. M. Voorsanger, 48 j. — (15 Febr.): A. Plaijter.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 16 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 50. 1840, 1842 4½ pc. 89⅝ 1852, —; Spanje 1—3 pc. 18½g; Binnenl. 3 pc. 36g; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 68⅝p.

PARIJS, 16 Febr. Fransche 3 pc. 68.—; 4½ pc. 97.50; Bank-Aktiën ——; 3 pc Spanje 35¾; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom Leening 1850 85

LONDEN, 17 Febr. Consols 91½ a 91¾; 3 pc. Spanje buitenl. 40 a —; 1 pc. dito 19 a 19¼ Comité-Bewijzen 4 a ; Passive 4 a —, Rusl. 5 pc. 104½ a —; 4½ pc dito — a ; Holl. 4 pc. 92 a —; 2½ pc 61 a 62; Braz. 98 a —; Peru 4½ pc 66 a —; Gren. uitg 6¾ a ; id. werk. 18 a —; 3 pc. Mexiko 24¾ a 25¼; 4 pc. Portugal 37 a 39; Ecuador 4 a —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—; Hamburg 3 m. —.—

WEENEN, 16 Febr. Met. 5 pc. $89\frac{3}{8}$; id. $4\frac{1}{2}$ pc. 79; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 12.35; Amst. ——; Parijs $151\frac{1}{2}$; Goud 36; Zilver 28.

BERLIJN, 16 Febr. $3\frac{1}{2}$ pc. Pruissische Staatschuld —; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland 88; 5 pc. $100\frac{1}{2}$; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. $16\frac{1}{2}$; Parijs $78\frac{3}{4}$; Amst. $141\frac{7}{8}$; Ween. —; Petersb. $103\frac{5}{4}$.

HAMBURG, 16 Febr. Spanje 3 pc. $33\frac{3}{4}$; id. 1 pc. 18; Sardinië 5 pc. —; Wissel op Londen 3/m. —.—; Weenen 97.—.

FRANKFORT, 16 Febr. Met. 5 pc. 69, 3 pc. Spanje binnenl. $36\frac{3}{8}$; id. 1 pc. $18\frac{15}{16}$; Wissel op Londen 3/m. ——; Parijs —; Amsterdam —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		16 FEBR. 4 u. gebl.	17 FEBR. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$59\frac{1}{2}$	$59\frac{3}{4}$	à	$59\frac{15}{16}$	$59\frac{7}{8}$
Dito Dito	3 „	72	$72\frac{5}{4}$	„	73	
Dito Dito	4 „	$89\frac{1}{4}$	$89\frac{1}{2}$	„	$89\frac{11}{16}$	$89\frac{11}{16}$
Amortisatie	$3\frac{1}{2}$ „			„		
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$ „			„		
Haarlemmermeer	5 „			„		
O. I. Leening, 1844	4 „		$89\frac{3}{8}$	„		
Aand. Arnh. Spoorweg	$4\frac{1}{2}$ „			„		
Dito Hollandsche dito			$69\frac{1}{2}$	„	70	
Obligatiën	$4\frac{1}{2}$ „			„		
België, Certifikaten	$2\frac{1}{2}$ „			„		
Dito	$4\frac{1}{2}$ „			„		
Dito *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$ „		$46\frac{3}{4}$	„		
Frankrijk, Certifikaten	3 „			„		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 „	$100\frac{5}{8}$	101	„	$101\frac{1}{8}$	
Dito A°. 1828—1829	5 „		$100\frac{5}{8}$	„	$100\frac{3}{4}$	
Inschr. op 't Grootboek	6 „			„		
Dito Certifikaten	6 „			„		
Certifikaten te Hamburg	5 „			„		
Negot. 1831 en 1833	5 „	91	91	„		
Negot. 1840	4 „	83	83	„	$83\frac{1}{4}$	
Dito *Stieglitz*	4 „	$82\frac{1}{8}$	82	„	$82\frac{1}{8}$	
Dito Nieuwe	4 „			„		
Nieuwe Engelsche	$4\frac{1}{2}$ „	$88\frac{7}{8}$	$89\frac{1}{8}$	„	$89\frac{1}{4}$	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1 „	$18\frac{15}{16}$	$18\frac{15}{16}$	„	19	
Nieuwe	3 „			„		
Binnenlandsche	3 „	$35\frac{15}{16}$	36	„	$36\frac{1}{16}$	$36\frac{1}{16}$
Cert. Coup. Sp. Com.		$4\frac{1}{4}$	$4\frac{1}{4}$	„		
Amortisable Schuld		$4\frac{1}{16}$	$4\frac{1}{16}$	„		
Portugal, te Londen	3 „	$34\frac{1}{4}$	$34\frac{7}{16}$	„	$34\frac{5}{8}$	$34\frac{7}{16}$
Dito Uitgestelde				„		
Weener Bank	5 „			„		
Dito	4 „			„		
Metalliek 1816—1852	5 „	$65\frac{1}{8}$	$65\frac{5}{8}$	„	$65\frac{5}{8}$	
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$ „	$33\frac{3}{4}$	34	„	$34\frac{1}{8}$	
Dito 1851 en 1852	$2\frac{1}{2}$ „	$33\frac{3}{4}$	34	„	$34\frac{1}{8}$	
Dito 1849	5 „	$82\frac{7}{8}$	$83\frac{1}{2}$	„	$83\frac{5}{8}$	
Dito Letter B	5 „	$82\frac{7}{8}$	$83\frac{1}{2}$	„	$83\frac{5}{8}$	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				„		
Dito - 250 dito 1839				„		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 „			„		
Polen, Obligatiën	4 „			„		
Aandeelen 1835				„		
Dito met Loting fl. 500				„		
Sardinië, te Londen	5 „			„		
Denemarken, dito	5 „			„		
Peru, dito	$4\frac{1}{2}$ „	62	$62\frac{1}{2}$	„		
Grieken, te Londen	5 „			„		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5 „			„		
Dito te Londen	6 „			„		
Dito Bank		$3\frac{11}{16}$	$3\frac{3}{4}$	„		
Louisiana, te Londen	5 „			„		
Brazilië, te Londen 1824	5 „	94		„		
Dito 1843	5 „			„		
Grenada, dito à £ 100	$2\frac{1}{2}$ „			„		
Dito Uitgestelde				„		
Ecuador				„		
Mexiko, te Londen £ 100	3 „	$24\frac{1}{16}$	$24\frac{1}{8}$	„	$24\frac{1}{4}$	$24\frac{1}{8}$
Dito Onbepaalde	3 „	$24\frac{1}{16}$	$24\frac{1}{8}$	„	$24\frac{1}{4}$	$24\frac{1}{8}$
Venezuela, te Londen	$3\frac{3}{4}$ „			„		
Dito Uitgestelde	1 „			„		

Eenige kooporders gepaard met de betere afkomende koersen der buitenlandsche berigten, hebben Hollandsche fondsen aanzienlijk doen vooruitgaan, blijvende Int. en 4 pCt. $\frac{1}{2}$ pCt. hooger; ook vreemde fondsen deelden in deze willige stemming mede en waren tot hoogere prijzen goed te plaatsen.

Koers van het Geld: Beleening $2\frac{1}{2}$ pCt., Prolongatie $2\frac{1}{2}$ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{9}{16}$	Livorno	2/m.	*f* 38
»	zigt	» $56\frac{1}{8}$	Napels	»	» $81\frac{1}{2}$
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.78
»	$\frac{1}{2}$/m.	» $55\frac{5}{8}$	Weenen	6/w.	» 27
Madrid	3/m.	» 241	Augsburg	»	» $35\frac{5}{8}$
Cadix	»	» 241	Frankfort	»	» $98\frac{1}{8}$
Seville	»	» 238	Hamburg	2/m.	» $35\frac{1}{16}$
Bilbao	»	» 239	»	zigt	» $35\frac{5}{16}$
Lissabon	»	» $40\frac{3}{4}$	Londen	2/m.	» $11,57\frac{1}{2}$
Porto	»	» $40\frac{3}{4}$	»	zigt	» $11,67\frac{1}{2}$
Genua	2/m.	» $45\frac{1}{4}$	Rotterdam		» $\frac{1}{8}$

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN

Metalliek	*f* 22,60	a —	Pruissische	*f* $34\frac{1}{2}$	a —
Napelsche	- 25,10	„ —	Spaansche	- 2,41	„ —
Div. in £St.	- $11,57\frac{1}{2}$	„ —	Hamb. Russ.	- —	„ —
Eng. Russen	- —,—	„ —	Russ. in Z. R.	- $35\frac{7}{8}$	„ —
Fransche	- $55\frac{5}{8}$	„ —	„ Pap. „	- $40\frac{1}{4}$	„ —
Belgische	- $55\frac{5}{8}$	„ —	Pools. in Fl	27	„ —

Portugeesche *f* 11,60. Buitenl. Spaansche *f* $11,62\frac{1}{2}$.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,65	a 9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,60	» 5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,60	» 11,75
» Pistolen	» 9,55	» 9,70
Stukken van 20 Francs	» 9,30	» 9,45

Baren Goud en Specien à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn $9\frac{1}{2}$ à 10 pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	» 2,70	» 2,75
Pruissische Daalders	» 1,74	» 1,77
Zilver 1000 à 980	*f* —,—	à —,—
» 900 » 700	» 104,20	» 104,70

PERUAANSCHE OBLIGATIËN. — De coupons van de $4\frac{1}{2}$ pc. obligatiën van 1853, verschijnende 1 Maart 1854, zullen worden betaald ten kantore van de heeren C. de Murrieta en C°. te Londen.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 17 Februarij.

GRAANMARKT.

Tarwe onveranderd: 129 ℔ b. Poolsche *f* 495; 130 ℔ jar. Geldersche *f* 462; 128 ℔ dito *f* 440; 137 ℔ Kubanka *f* 45.; 132 ℔ dito *f* 425.

Rogge stil: 117 ℔ gebroeide Odessa *f* 320.

Garst iets lager: 113 ℔ Deensche *f* 264.

Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie dadelijk $70\frac{1}{2}$; in November ek. 66 & *Lijnzaad*een doen: 115 ℔ Odessa *f* 335, 340. *Raapolie* op 6/w. *f* 40; Vliegend *f* $38\frac{1}{4}$; 1°. Mei ek. *f* $38\frac{1}{2}$; Sept. $36\frac{1}{4}$; Oct. *f* $36\frac{1}{4}$; Nov. 37; Dec. *f* 37. *Lijnolie* op 6/w. *f* $31\frac{1}{2}$; Vliegend *f* $30\frac{1}{4}$. *Hennep-olie* op 6/w. $39\frac{1}{4}$. *Raapkoeken* per 1040 stuks *f* 87, 90. *Lijnkoeken* per 104 st. *f* 12, $14\frac{1}{2}$.

ANTWERPEN, 16 Febr. *Koffij.* Hiervan zijn afgedaan 600 balen Brazil.

Suiker. Ruwe. Uit de hand verkocht ca. 300 kist Havana.

Katoen. Van Louisiana zijn 539 balen verhandeld.

Huiden. In veiling zijn verkocht 8381 stuks drooge Montevideo en Buenos-Ayres grootendeels beschadigd.

Granen. De markt houdt zich zeer vast met eenige zaken in Tarwe en Rogge.

LONDEN, 15 Febr. *Suiker. Ruwe.* Ofschoon de prijzen zich vrij vast houden, gaat er echter zeer weinig om. — *Geraffineerd* prijshoudend.

Koffij. Hoewel Native Ceylon weinig gevraagd is, kan men echter niet onder 48 s 6 d voor goed ordinair teregt komen.

Thee. De Congo soorten zijn zoowel voor uitvoer als voor konsumtie gevraagd, zonder prijsverandering.

Rijst. De vraag is nog meer toegenomen voor de Oost-Indische soorten tot vaste prijzen. Men heeft betaald voor Bengaal blank 15 s. a 15 s. 9 d.; Madras 14 s. 6 d. a 15 s.; Aracan 14 s. a 14 s. 6 d.

Talk kalm. Petersb. in loco 62 s.

Granen. Tarwe flaauw op de prijzen van Maandag. Garst geheel verlaten.

BORDEAUX *Voorloop* 3/6 flaauw en nominale prijzen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

— Het schip Amsterdam, Kapitein A. H. Wehdemeijer, van hier te Suriname aangekomen, heeft de reis in den korten tijd van drie en twintig dagen afgelegd.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 15 Febr. R. Koeman, Jonge Clemens, St. Ubes

SURINAME, 8 Jan J. C. Londt Hzn., Johannes Albertus, Amst. - A. J. Driest, Hermanus Franciscus, id. — 10 Jan H. P. Hazewinkel Muntendam, Anna Maria, id. — 11 Jan R. A Wielema, Drie Vrienden, id. — 14 Jan. A. H. Wehdemeijer, Amsterdam, id. — 15 Jan. W. J Bakker, Sagitta, id. — 19 Jan. B. T. Steffels, Stad Leeuwarden, id.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 30en December op .... Hendrika, Kapt. H. F. G. Keiser, v. Amst. n. Curaçao.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

SHANGHAE, Monarch, F. Duff: 2665/4, 242/8 k. Congo, 578/4, 385/8 k. Souchon, 735/4 k. Pecco, 78/8 k. Tunkay, 184/8 k. Uxim, 50/8 k. Hijzant, 7 k., inhoudende 28/16 k. Imperial, 14/8 k, 3/8 k. Imperial Thee, A. Campbell en Comp.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 17 Februarij in lading naar:

Manheim	A. Bauduin, Urania.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	J. B. Hanlein, Delphin.
Dusseld. & Neus	J. van Beek, de Wilhelmina.
Mainz	J. Leijdekker, Mainz N°. 2.
Rijnhoogte	Keulen 15 Febr. 9 vt, 8 dm.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 20 Februarij, 's avonds ten vijf ure.

1. Het Buitenverblijf *Hooger Meer*, Weesperzijde, N° 608.
2. Een Huis en Erve, Prinsengracht, BD 519.
3. Een Huis, Tuin en Erve, Noorderstraat, AA 402.
4. Een dito, als voren, AA 4 3
5. Een Huis en Erve, Oudezijds Armsteeg, M 312.
6. Een dito, N Z. Voorburgwal, G 185.
7. Een Huis, Tuin, Achterhuis en Erve, Haarlemmerdijk, UU 341
8. Een Huis en Erve, Haarlemmerdijk, UU 207
9. Een dito, Spiegelgracht, CC 440.
10. Een Huis, Tuin en Erve, Kerkstraat, AA 693.
11. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Kerkstraat, CC 573.
12. Een Huis, Tuin en Erve, Nieuwe Leliestraat, MM 26
13. Drie vierde in een Huis en Erve, Kerkstraat, Z 31
14. Een Huis en Erve, Vlooijenburgersteeg, Q 214.
15. Twee Huizen en Erven, Fonteinengang, Lijnbaansgracht GG 382.
16. Een Huis en Erve, Lange Hol, H 369

Advertentiën.

Heden beviel van een' *ZOON* A. T. M. H. VERMEULEN, Echtgenoote van

AUG. J. VAN BERKEL.

DELFT, 15 Februarij 1854. (37

Heden beviel zeer voorspoedig van een welgeschapen *ZOON*, M. KAPTEYN, geliefde Echtgenoote van

RIJP WETERING, T. C. VERKLEY.

15 Februarij 1854. (373

Op den 10 Februarij 1854 overleed te Elst, in de Betuwe in den ouderdom van 64 jaren, M. C. VAN OPPENRAAIJ, Echtgenoote van B. E. VAALMAN, na vroegtijdig voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden. (372

Door Kwiteering der Zaak

wordt op eene der beste standen der stad Medemblik uit de Hand te Koop gepresenteerd: Een welbekende **Grof- en Hoefsmederij**, te aanvaarden 1 Mei 185 Te bevragen bij den eigenaar en bewoner den H G. LAMPE. De Kooper kan des verkiezende $\frac{1}{3}$ der Koopsom op het perceel gevestigd houden. (373

Men vraagt de som van ***f* 25,000**, in een geheel of in gedeelten, tegen behoorlijke rente voor den tijd van ten minste vijf jaren. Adres *franko* onder Lt. X, bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel bij de Beulingsluis. (373

Een Doctor in de Letteren, die zich gedurende vele jaren met den gunstigsten uitslag van de taak heeft gekweten om Jonge Lieden binnen korten tijd tot de Hoogeschool of den Handel, enz. op te leiden en te bekwamen, wenscht met eenige aanzienlijke Familiën in contact te komen ten einde hunne Zonen, hetzij in Openbare of Privaat-lessen, grondig en volledig te onderwijzen in de Oude en Nieuwe Talen, de Wiskunde en andere Wetenschappen. Wegens nadere inlichtingen en de bewijzen van vroeger opgeleverde resultaten gelieve men zich franco te adresseren, onder Lt. P. P., bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, alhier. (373

De Pillen van HOLLOWAY *zijn een voortreffelijk middel voor de ongesteldheden der vrouwelijke kunne.*

Mevrouw Talbot uit Mitcham, heeft onlangs den professor Holloway doen weten dat zij met genoegen erkent de buitengemeen goede uitwerking die zij van het gebruik zijner pillen heeft ondervonden. Op haren 45jarigen leeftijd begon zij zich doorgaande ongesteld te gevoelen, en leed aan een kwijnenden toestand, gezwollen beenen enz. en niettegenstaande de zorgvuldige behandeling der kundigste geneesheeren, nam hare ongesteldheid telkens toe tot dat zij eindelijk besloot de pillen van Holloway te gebruiken, welk onwaardeerbaar middel spoedig hare vorige krachten deed herleven en haar gezonder deed zijn, dan zij sedert jaren geweest was.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20,50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1 85, *f* 3.60, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtsche straat, N°. 22 te *Amsterdam*, bij A. P. MULIUS te *Utrecht* en bij J. STRAATMAN, hoofd-depothouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *Holloway's Etablissement.* (3615)

Verkrijgbaar bij C. L. VAN LANGENHUYSEN:

Verschillende Jaargangen van het ROOMSCH CATHOLIJK MAGAZIJN, ter verbreiding van Nuttige Kundigheden. In plaats van *f* 5.00 per jaargang *f* 1.00 met platen. Bovenstaande werken leveren eene aangename, nuttige en godsdienstige lectuur op, zoo wel voor volwassenen als voor de jeugd, terwijl de prijs zeer gering is.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.